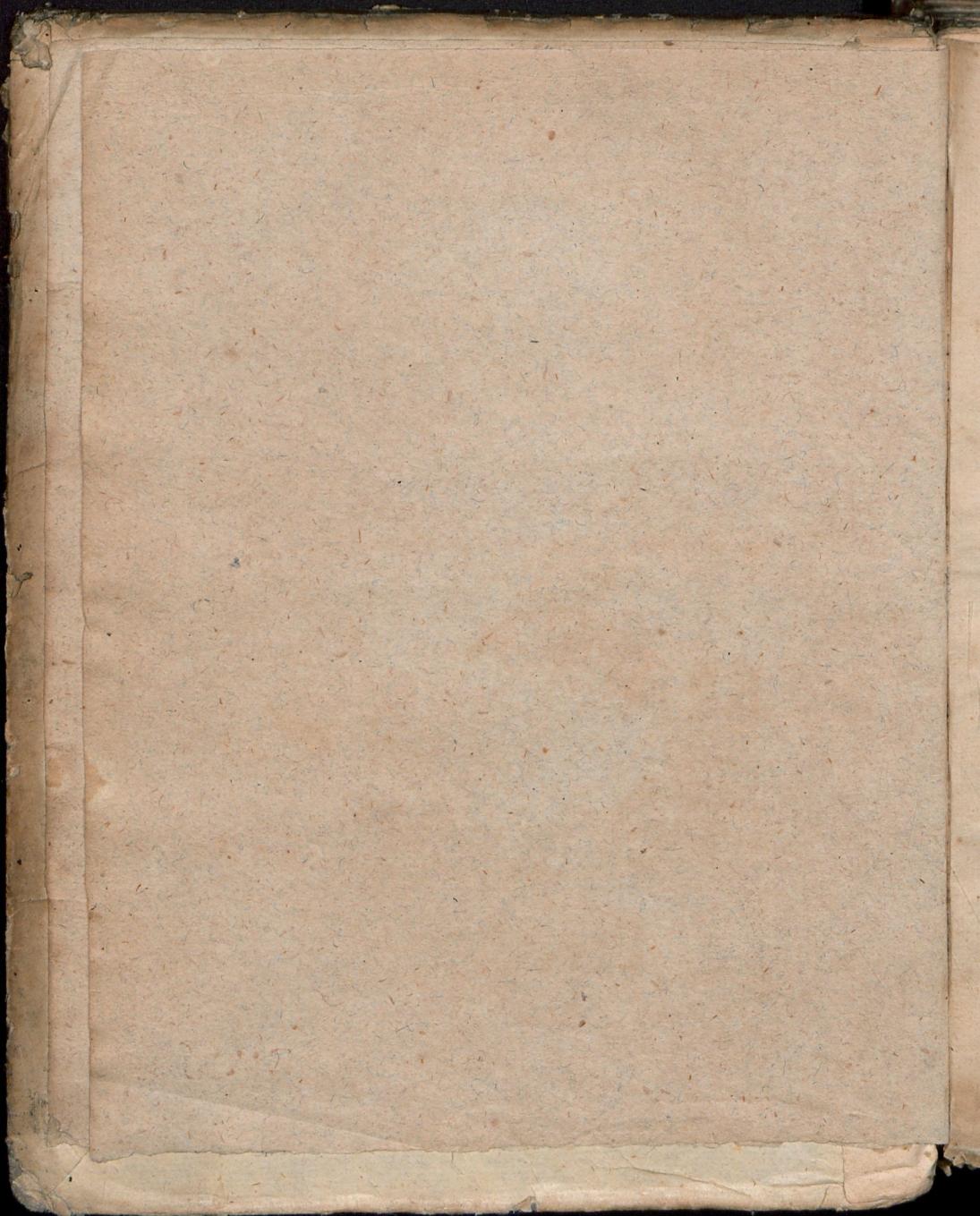

Nr 53

II.

10.

MENNONTARVM
DE ORIGINE
**HVMANAEC CHRISTI
NATVRAE**

VERAM SENTENTIAM EXPLORAT,
EXPLORATAMQUE AD VERBI DIVINI NORMAM
EXIGIT ET DIVIDICAT,

ATQVE
SECUNDA HAC COMMENTATIONE
^{DE}
NATALIBVS SALVATORIS
SANCTE CELEBRANDIS
CIVES SVOS ADMONET
ACADEMIA IENENSIS.

IENAE
LITTERIS FICKELSCHERRIANIS.

Q. D. B. V.
DEI GRATIA
**ERNESTVS AVGVSTVS
CONSTANTINVS,**
DVX SAXONIAE, IVLIACI, CLIVIAE, MONTIVM, AN-
GARIAE ET WESTPHALIAE, LANDGRAVIS THVRINGIAE,
MARCHIO MISNIAE, COMES PRINCIPIS DIGNITATE HEN-
NEBERGIAE, COMES MARCAE ET RAVENSBERGAE,
DYNASTA RAVENSTEINII, RELIQUA,
RECTOR ACADEMIAE IENENSIS
MAGNIFICENTISSIMVS,
QVIDQVID BONI PROMERVIT
SALVATOR OPTIMVS MAXIMVS
APPRECATVR CIVIBVS.

Quod superiori anno pertractandum suscepimus sanctioris disciplinae argumentum, facrorum solemnis, quæ singulis annis hoc tempore peragere solemus, accommodatum, uberiorus nunc persequimur. Nimirum animus est, in veram *Mennonitarum* de origine humanae Christi naturae opinionem inquirere, eamque omni accusatione & studio expendere atque dijudicare. Quam ob rem magnam confessionum copiam, publi-

publicarum aequae ac priuatarum, quibus illi sententiam suam de rebus diuinis declararunt, excusimus. Superfunt in his vna & altera, reliquis iam adiungendae. Qui magnam Britanniam incolunt Anabaptistae, vel, quo nomine ipsi appellari malunt, Baptistae duas constituant familias, societatem quidem ciuilem, ast non ecclesiasticam, coientes, quarum vna Baptistae particulares, altera Baptistae generales vocantur. Illi de humana saluatoris nostri natura huiusque fabricatione publice profitentur: * Der Sohn Gotzes, die zweyte Person der H. Dreyeinigkeit, wahrer und ewiger Gott, der Glantz der Herrlichkeit des Vaters, von einem Wesen, und Ibm gleich, der die Welt gemacht hat, und alle Dinge erbält und regiert, nahm, da die Zeit erfülltet war, menschliche Natur an, mit allen wesentlichen Eigenschaften und allgemeinen Schwachheiten derselben, doch ohne Sünde. Denn er ist empfangen von dem heil. Geiste, welcher auf sie (die Maria) herab kam, und die Kraft des Höchsten hat sie überschattet. So wurde er von einer Weibsperson aus dem Stamm Iuda von dem Saamen Abrahams und Davids, nach der Schrift, geboren, daß zwey ganze, vollkommene und verschiedene NATUREN in einer PERSON unzertrennlich verbunden worden; hi: ** Von Gott dem Sohne, unsern Herrn Jesu Christo glauben wir, daß er der Sohn Gottes und des Menschen Sohn, wahrhaftig Gott, und wahrhaftig Mensch, der versprochene Messias sey, der nach seiner göttlichen Natur von einer ewigen Existenz war und ist, von und bey dem Vater, und also wahrhaftig Gott; und diese Gottheit verhüllte sich in einen menschlichen Körper, und nahm die Natur und Substanz eines Menschen in allen seinen Theilen und Schwachheiten, die Sünde allein ausgenommen, an sich. Und so wie er auf diese Weise in einem menschlichen Leibe verbüllt war, in der einen Person vereinigt, so ist er wahrhaftig nicht allein der Sohn Gottes, sondern auch der Sohn des Menschen. Audiamus quoque de iis, dem GVIELMVM WALLVM, scriptorem anglicanum, qui paucos admodum in Anglia esse Anabaptistas affirmat, ***qui in eo verlantur errore,

A 2

non

* in Confessione, quam THOMAS CROSBY in History of the English Baptists Vol. III. Append. num. 2. publicauit, & GEORGIVS WILHELMVS ALBERTI in germanicam conuerxit linguam in den Briefen betreffende den allernueuesten Zustand der Religion und der Wissenschaften in Grossbritannien Theil IV. im Anhang Num. 2. Bl. 1265.

** in Confessione, quae apud CROSBY Histor. alleg. Vol. IV. Append. Num. 1. & ALBERTI libro locoque cit. Num. 3. Bl. 1324. extat.

*** in Historia baptismi infantum, a IO. LUDOVICO SCHLOSSERO latine versa Part. II. Cap. VIII. §. 5. p. 408.

non ex Maria virgine Christum carnem adsumisse, sed e coelo secum tulisse; quae per ipsam, velut per canalem aqua, transierit, nihil quicquam ab ea humanae substantiae sibi adsciscens. *Anabaptistis Anglicanis iungimus Helveticos*, qui in litteris ad *Polonus siue Borussos*, Argentorati anno MDXCII. publice scriptis, de incarnatione Filii Dei copiose disputant, mentisque suae sensa hunc in modum exponunt: * *Wy bekennen ende ghetuyghen van den Eenigen Soone Godts, die oock Mariae ende des Menschen Soon ghenoemt wort, ende dat daerom, dat hy van Maria ontfanghen, ghebooren, ende van haer opgevoet was, ende niet dat hy haer natuerlycke Soon was, gelijck ander Kinderen ontfangen ende ghebooren worden. Maer dese is en onverswakte Maghet ghebleven, Esai. 7.* — Daerom feylen die ghenen, die Christum uyt den natuyrlichen Zade Mariæ bekennen, dat hy van haer sijn Vleyfch ende Bloet ontfanghen heeft. — *Daerom oock niet wy als sommige door natuyrlijck ondersoeken twee Soonen in oftē uyt Christo en dichten met onverstande.* — *Wy bekennen oock also, dat het woort dat vleyfch is geworden, het Lichaem Christi door mede — werckinghe des Heylinghen Geest hem van Gode toebereyd, boven alle cloecker vernunft ende verstand, die welcke die wegen ende Oordeelen Gods uyt te reecken veel te cleyn zyn.*

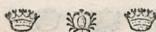
Cantilenas factas confessionum fidei vicem sustinere, atque de doctrina divina, quam coetus quidam probat & sequitur, luculentum perhibere testimoniun, viri rerum sacrarum peritissimi saepe multumque monuerunt.** Quapropter ex *Anabaptistarum quoque piis carminibus*, quid de origine humanae Christi naturae statuant credantue, cognoscamus. Ita autem illi cantunt: *** *Nu willen noch sommighe hebben beleden, Dat de Heere Christus*

zyn

* Coniunctae sunt istae litteræ cum libelle, qui inscribitur: *Vrede Handelinghe openbaer gebouwen tot Amsterdam den 3. 4. en 5. October 1630 tusschen de Dieren der Vlaemsche Gemeente ter eerder, ende de Vereenigde Hoogduytschen Vriesen ter ander Zyde, Amsterdam 1630. pag. 42 - 47.*

** Confer GOTTLIEB WERNSDORFFI *Difser. de prudentia in canticis ecclesiast. exhibenda Thes. XIII. §. 2. p. 55. 10. GOTTLÖB CARPOVII Religiöns-Untersuchung der Böhmisch- und Mährischen Brüder Theil II. Cap. III. §. 7. Bl. 344. die forigesetzte Sammlung von A. und N. theolog. Sachen auf das Jahr 1724. Bl. 453. auf das Jahr 1730. Bl. 264. auf das Jahr 1738. Bl. 339. auf das Jahr 1740. Bl. 575.*

*** Vid. *Fondament, oft de principalste Liedekens, welche mochten dienen om van meest alle pointen, of articolien des Christelijken ghelyoofs, levens ende Wandels cet. Tot Haerlem 1633. pag. 60.*

zijn vleesch ende bloet van Maria heeft aenghenomen hier beneden, Maer zyt doch ghewaerschout, op u behoet, Voor sulke woorden te segghen ondroet, Want sy met spoet, niet en zyn te vinden in te schriftuere; Daerom wy blyven by Godts Woordt puer. Hierom vreemde ende vrienden eerbare, merckt ob myn eenvoudich bediet, Al had yeghelyck nu schriffts ghenoch klaere, Om te seggen dat Christus vleesch is, siet, Van boven of van beneden niet, Nochtans ick yeghelyck riet, Geen woorden, syllaben beneven Der schriftuere yemant opgeven. Wann ick nergens te vinden kan komen Desē clare woorden: Christus die heft zyn vleesch ende bloet aengenomen van Maria vleesch ende bloet beeleeft. Zo en vinde ick oock niet klaer ghebriest, Als sommighe belieft: Dat Christus zyn vleesch ende bloet van waerden niet van Maria heeft aengenomen op aerden. *Al iſt dat de ſchrift klaer geest te verſtane*, Dat den gheheelen Christum van boven is, t'Welck wy vast ghelooven, na schriffts vermane, *Maer vreemde woorden: als aengenomen of niet: Of dat Gods Sone niet en liet: Van persone, of yet Van ſe ſſtants, dryvoudig, of natueren: Zulcke woorden ons fonder ſchrift niet en gebeuren,*

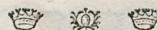
Reliquum est, vt ex lege, quam ipsi in prima commentatione nobis praescripsimus *Anabaptistarum* sine *Mennonitarum catechismos* scriptaque alia, quae ipsorum doctores luci publicae exposuerunt, inspiciamus, veram eorundem sententiam, quo paclio Christus homo factus natusque est, certius pleniusque exploraturi. Ad manus nobis est *Catechismus*, sine auctoris nomine editus, * in quo sola oracula diuina de nativitate Iesu Christi, absque vlla dilucida ipsorum expositione, in medium proferuntur. Magis ingenue aperteque de eadem *Mennonitae Waterlandi* in suo *Catechismo*, quem REYNIER VM. WYBRANTSZ composuisse ferunt, differunt: ** *Het woordt is vleſch geworden*, Ioh. I. te weten, niet door veranderinge van de Godtheyt in Menscheyt, ofte des woordts in vleſch, maar door aenneminche van het vleſch, ofte Menscheydt tot de Godtheyd, ofte het woordt in een perfoon. — *Gelyck hy*, (Iesus Christus) na syne Godtheyd, uyr Godt den

A 3

Vader

* Titulos eius hic est: *Catechismus*, dat is: Een korte uyttocht, principael uyt der H. Schrift, enn mede uye de Fondamenten of Handboekxkens van M. S. en D. P. aenwijfenderel. tot Haerlem p. 1633, pag. 40.

** pag. 192. 193. Vide *Eenighe Extracten*, soo uyt den *Catechismus*, gheschildt door Reynier Wybrantsz, als veede uyt eenige Schriften cet. t'Amsterdam 1640 pag. 7. 25.

Vader is gebooren, van alle eeuwicheydt, ob een onbegrypelyke wyse ware God na sijn wesen en nature: so is hy oock naer syne Menscheydt van God na de werkende Kracht, daer door hy geworden en ghebooren is uyt de Maghet Maria, op een Goddelycke en overnaturelyke wyse, een ware Mensch; id quod imitati sunt HERMANNVS SCHYN, PETRVS BEETS & ANGELVS ARNOLDVS DOREGEEST in Epitome Catechismi, * quem iussu & autoritate synodi Amstelodamensis an. MDCXCXVII, sociata opera effinxerunt: Vrake. Om wad reden belijd gy van hem, (Christo) die ontfangen is van den H. Geest? Antw. Om dat hy, die te vooren by den Vater was, en nu in de wereld niet na de gewoonte der natuur; maar verre boven dezelve, van den H. Geest, in t'lichaem van Maria, om mensch te woorden, ontfangen wierd: niet dat de H. Geest in de menscheid van Christus, even als of'er nu geen H. Geest meer zyn zou, zig zou verandert hebben, maar alleen om dat dit door de werkinge van Gods Geest, voor wien geen ding te wonderlyk is, op een onbegrypelyke wijze verricht wierd. Vrake. Waarom belijd gy hem geborente zyn van Maria? Antw. Om dat hy, die na den Geest der Heiligmakinge Gods Zone is, na den vleesche van Maria, als haare ware Zone, en de vrucht haares lichaams zynde, een waarachtig mensche is geworden, ons in alles gelyk, uitgenommen de Zonde. Vrake. Waarom belijd gy hem geboren uit de Maget Maria? Antw. Om dat gelijk zyn geboorte, zo oock zyn werk bestaande in t'bevorderen van onze zaligheid, niet volgens de gewoonte, maar verre boven de swakke natur zyn gaan, als mede om zyn onbesmette heiligeit af te beelden, ten dien einde zag men hem uit een maagt, die nooit man bekende, in de weereld komen; & iterum ANGELVS ARNOLDVS DOREGEEST, qui solus singulari instinctu & studio Catechismum conscripsit: ** Vrake. Op wat manier is de Menschwordinge van Gods Zoone geschicket? Antw. Op een aldersuyverste wyse, uit de H. Maaght Maria, zunder gemeenschap des mans, door de onbegrijpelyke krafft des Allerhoogsten, de weten des H. Geest. Vra. Is de ontfankenis van Gods Zoone dan uit den H. Geest geschicket? Antw. Iae, want Zoo word getuyght Matth. I, 18. Vra. Maar is
onse

---

* Korte Schets van Onderwys voor de aankomende Ieugd pag. 12. seq. qui libellus subiunctus est Kort Onderwys des Christelyken Geloofs, voor de Ieugd geschikt na de Belydenissen der Doopsgezinden, te Amsterdam 1723.

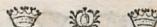
** Inscriptitur ille: Onderwyssinge in de Christelyke Leere na de Belydenissen der Doopsgezinden, t'Amsterdam 1692. Artykel VI, Vrake 19. sqq. p. 123. seq.

❧   ❧   ❧

onse Heer Iesus na zyn Menscheijt dan eigentlijk uyt het Wesen van den H. Geest selfs? Antw. Nee: want vobreerst, uyt den H. Geest, en beteekent niet nootfakelijc uit het Wesen van den H. Geest, als of de zelve de stof-felijke oorsaak van t' ligham Iesu ware geweest; maar veel eer door de kracht ende werkingen des H. Geests inwoegen dat den H. Geest als de werkende oorsaak der ontfankenisse Iesu in t' lighaam Mariae aangemerckt wordt. Ten anderen, indien onse Heere Iesus eigentlijk uyt het Wesen des H. Geests was, dan zoude hy ook met'er daat de Soone des H. Geests te noemen zyn; t' welk nochtans in de H. Schrift noyt geschiet. Ten derten hy en zoude dan oock geen eigentlyk waar menschelyk lichaam gehadte hebben, ende by gevolgh ook geen waaraadtig mensch hebben kunnen zyn; want zoodanig als het wesen is, waar uyt de dingen gemaakt zyn, zoodanig is ook het wesen der gemaakte dingen selfs; itemque ADRIAAN VAN EEGHEM: * Vraag. Wat is'er aan te merken omtrent het Mensworden? Antw. Dat de Zoon is uit gegaan van den Vader, daar by eerst was, en is nedergedaaald uit den Hemel in de nederste deelen der aarde, in't lichaam van zyne Moeder, die hem ongelichaamd, en op geene natuurelyke wys ontfangen heft uit den H. Geest. Vraag. Wat is'er noch aan te merken omtrent de Menswording? Antw. Dat het Woord is vlees geworden in't lichaam van de H. Maagd Maria, zoo dat het geen, dat in haar geteeld, gebaard, of ontfangen is, was uit den H. Geest, en van't Woord des Levens. Vraag. Was heeft Maria tot deeze Menswording gedaan? Antw. Zy heeft Gods Zoon, dien zy op eene over-hatuurelyke wys hat ontfangen, natuurelyk verwarmd, gevoed, gedraagen, gebaard, en gezoogd, en hem alles toegebracht, dat andere moeders haare kinderen toebrengen. Vraag. Wat bestuit gy uit deeze Leer? Antw. Dat de mens Iesus Christus van zyne Vaderlyke Zyde uit God en daaronder Gods Zoon is, en van zyne moederlyke zyde uit Maria; en zoo uit de mensen en des mensen Zoon is, staande tussen die beide als een recht recht Mid-delaar Gods en der mensen; denique HENRICVS WAERMA: ** Vraage.
Maar

* Vid. eius Onderwyzing in de Christelyke Godsdienst, uit de H. Schriftuur t' zaa-mengeschild, verrijkt met de Aanteekeningen van GERHARDVS DE WIND M. D. Te Middelburg 1715. Deel XIX. p. 126. seqq.

** in Beknopt Ontwerp van voornaamste Geloof-Zaaken der Christelyke Godsdienst, T'Embden 1744. Cap. XI. p. 56. seq.

Maar leert ons de H. Schrift dat Christus Mensch geworden is? Antvv. Ioh. 1, 14. Het Woordt is Vleesch geworden, en heft onder ons gewoont. Vrage. Uit wie is Christus Mensch geworden? Uit de Maagt Maria, volgens Iesai. 7, 14. en gelyk wy lezen, Lucas Cap. 1. en 2. Hebr. 2, 14. 11. Warom hy ook het zaadt ter Vrouwe Gen. 3, 15. het zaadt Abrahams Gen. 12, 18. Gal. 3, 16. en de vrugt van Davids Lendenen genaamt wordt Hand. 2, 30. zoo dat hy, als Mensche, ons in alles is gelyk geweest, dogh sonder zonde Hebr. 2, 17. en 4, 15. Vrage. Maarstrydt hier tegen niet Ioh. 14, 4. Wie zal een reynen geven uit den onreynen? Antw. Neen: Want schoon Maria onreynen zondig van nature was, gelyk alle andere menschen, zoo kon de Christus egter wel reyn uit een onreynen geboren worden, en onbesmet in Maria bewaart blyven. Want de H. Geest, die zyn ontfangenis op een wonderdadige wyse bewerkt hadde, heeft Hem buiten twyffel, door zyne Godlyke Almagt, onbesmet in het Lichaam zyn moeder kunnen bewaaren.

Contra ea dogma hoc sacrum de conformatione humanae Christi naturae, mysterii plenum, partim iusto breuius, partim paulo obscurius, explicant SAMVEL APOSTOOL & SAMVEL VAN DEIL: * Vrag. Hoe is de Sone Gods de Middelaer der menschen geworden? Antw. in syne Menschwordinge. Vrag. Waer in is die voltrocken? Antw. 1. In syne ontfanckenisse door den H. Geest. 2. In de geboorte uyt Maria. Vrag. Op wat wyse is die voltrocken? Antw. In Nedrigheyt, op een onbegrypelycke wyse, sonder toedoens des Mans, en door de omfchaduwinge des Aldervloogsten; auctor Catechismi germanici, ** cuius nomen ignoramus: Frage: Wie gläubest du an den Sohn? Antwort: Ich glaube, daß er ist Iesus Christus, der Sohn des lebendigen Gottes, unser Heyland, Erlöser und Seeligmacher, der von Ewig-

* in de Waerheyds-Oeffeningh tot Bevorderinge van Kennisse en Godtsaligheyt, qui libellus catecheticus ann. MDCLXXVII, lucem vidit, Hooft-stück XIV. p. 16. edit. Amsterdam 1730.

** qui & separatum anno 1690. sine mentione loci prodiit hoc titulo: Kurtze Unterweisung aus der Schrift, so wir erachten denen zu wissen nötzig, die sich zu der Gemeinschaft der Christlichen Gemeine, welche man Mennoniten nennet, begeben wollen, & coniunctum cum libro: Der Ausgang oder Bekrebung Menno Simons Blat 65. Exhibet quoque eundem Anabaptisticum & enthusiasticum Pantheon pag. 362. Continentur autem illa, quae ex eo recitauimus, Quaest 9.

9

Ewigkeit bey dem Vater gewesen, und zur erfülleten Zeit in die Welt gesannt; Er ist empfangen von dem heiligen Geist, geboren aus der gesegneten Jungfrau mit Namen Maria; IACOVS KAT: * Vrage. Op hoedanig eene wyse is de Zoone Gods Mensche geworden? Antw. Wat belangt de wyse op welche hy Mensch is geworden, deselve is voor ons geheel onbegrybelyk: De Engel des Heeren sijde tegen de H. Maagt, die den Middelaar baren soude: De H. Geest zal over u komen, en de Kragt des Alderhoogsten zal u overschaduwen cet. Vrage. Wat set gy in dese woorden des Engels? Antw. Dat den Middelaar het Lichaam istoebereyd op eene wonderbaare, en voor ons onbevattelyke wyse, door de Werkinge van den H. Geest, en de kragt des Alderhoogsten in een H. Maagt. So dat hy te gelyk is Godt, en Gods Zoon; en Mensch, en eens Menschen Zoone. Vrage. Kund gy dit niet nader verklaren? Antw. Nee. Hoe Godt synen Zoon, dit Lichaam heeft toebereyd, staat ons niet vauwkeurig te onderfoeken. Het zy ons genoeg, dat de Zoone Gods ons in alles is gelyk geworden, uytgenomen de Sonde. — Wy houden dit voor eene Verborgentheyt der Godzaligheyt, die buyten allen ewyssel feet groot is, dat Godt is geopenbaart in het Vleesch 1. Tim. 3. 14. En by dese eenvoudige betydenis laten wy sulks beruften: sonder wys te willen zyn boven het geene geschreven is, Rom. 12, 3. ABRAHAM VERDVIN: ** Vraag. Hoe is de Zoon Gods mensch geworden? Antw. De Zoon Gods is mensch geworden op eene overwonderbaare en bovennatuurlyke wyze door bewerking van den H. Geest in het lichaam van de H. Maagd Maria.

Ex eo virorum doctorum numero, qui summa theologie anabaptisticae capita singularibus scriptis explanarunt, duos duntaxat in medium producimus, qui nostro seculo claruerunt. Alter illorum, CORNELIUS VAN HVYZEN, pluribus verbis mysterium incarnationis Filii Dei exponit & illustrat. In de verhandeling, inquit, *** van die zonderlinge stück des geloofs

* Vid. illius Kort Begrip van de Leere der Waarheit, volgens het Gevoelen der Doops- gesinde Christenen: hun Vergadering houdende te Amsterdam op de Prinsegracht in de Arcke Noachs, Te Amsterdam 1736. Hoofdstuck IX. pag 81.

** in Christelyk Onderwys in Geloof en Zeeden, te Amsterdam 1739. Hoofddeel XIII. p. 42.

*** in de historisch Verhandeling van de Opkomst en Voortgang; mitsgaders de God- geleert. B

toos moeten wy aannmerken. 1. Dat Christus den Zone Gods is gebooren in de volbeyt des tyds, toen alle tyd-merken, tot den tyd zynē geboorte geselt, tcn eynde waren. 2. Hy is gebooren te Bethlehem Efrata, gelegen in het erfdeel der stam Iuda. 3. Zynegeboorte is geweest uyt eene reyne en onaan-geroerde Maagt Maria, die myt Man bekent en hadde. 4. Dat de ontfan-
nis van Iesus in Maria is geschiet uyt den Heyligen Geest. Het zy dat men door de werkende oorzaak van Mariaas bewangering verstaat de derde be-
staanlykheit met nadruk de Heyligen Geest genoemt; of dat men hier door
versta de Godbeyt der tweede bestaanlykheit, die zig selfs een lichaam uyt
Maria zou hebben toegevestelt, als zonnigen willen. Dog men moet niet
meenen, dat de Heylige Geest de stof van Christus Lichaam heeft in Maria
ingestort, maat alleen, dat hy de stoffe of het zaat van Maria een baarende
en voortteelende kragt, zonder de aanraaking van het zaat eenes Mans, ge-
geven heeft; en voorts, dat hy uyt dat maagdelyke zaat het lichaam van
Christus geformeert, en langs de wegen der natuur, gelyk in't bereyden van
andere lichamen geschiet, ter volkommenheit gebragt, en met leven en beewe-
ginge bezield heeft; ia ook de reedelyke Geest in dat lichaam ingestort, en op
zyn tyd door de gewone wyze van baaren vortgebracht. 5. Zoo heeft de
Heylige Geest dan eenige stoffe van Maria, dat is, haat maagdelyk zaat,
door zyne almogenide kragt, eene voortteelende kragt en vrugtbaarheyt
gegeven. Gelyk hy ook het gemaakte lichaam voetzel uyt en van het bloet
zynē Moeder gegeven heeft: want gelyk als de kinderen des vleesches en
des bloeds deelagtig zyn, alzoo is hy ook des selfs deelagtig geworden
Hebr.2,14. Uyt welke stellinge dan volgt, dat de Heere Iesus Christus
waarlyk vleesch en bloet van de Maria heeft aangenomen, en dat hy dus
uyt Iuda en uyt den zade Davids geworden en gebooren is, zo veele het
vleesch aangaad. 6. Moezen wy hier by ook geloven, dat het zaat van Ma-
ria, Schoon zy selve zondig was, en door de verdiensten van Iesus leven
moest, door den Geest Gods geheyligt, en tegen alle besmettinge bewaart is,
zulks dat den reedelyken Geest in het lichaam als in een zuyveren en heyli-
gen Tempel is ingestort. Alter IOHANNES BREMER de eodem breuiter
strictimque sententiam dicit : * Ook heeft men hier een merkelyk onder-
scheid

---

geleertheyd der Doopsgezinde Christenen Part.II. p.130. sqq. edit. te Hoorn
1734.

- * Conf. eius Kort Begrip van godegeleerde Verbandelingen, tot Oeffening en Onder-
wys in de Gronden van de christelyken Godsdienst, te Amsterdam 1747. Hooft-
stuck XXV. §. 5. p. 112.

◎ ◎ ◎

scheid tusschen den Mensche Christus Iesus en andere menschen aen te merken, bier in bestande, (1) dat Hy op een bovennatuurlyke, onbegrypelyke en t'eenemael Goddelyke wyze, door den H. Geest ontfangen en uit de Maegt Maria gebooren is; ten welken opzichte Hy daerom ook de Zonne Gods genaemt wordt, Luc. i, 34-35. (2) dat Hy, sonder eenige de minste zonde, in eene volmaekte en onbevlekte heiligeit bier op aerde gewandelt heeft, Hebr. VII. 26.

Postquam confessionum, 'quas tum integri Mennonitarum coetus, tum primarii quidam ipsorum doctores singulatim, ediderunt, filium non mediocrem comparauimus; non adeo difficile erit, quid illi de origine humanae Christi naturae recentiori aeuo senserint docuerintue, distincte accurateque definire. Ex illis itaque manifestum est, I. post tempus illud, quo *Formula concordiae* in lucem exiit, errorem istum, quod Jesus Christus carnem suam e coelis secum attulerit, quem primi *Mennonis* sectatores probabant, in nulla doctrinæ anabaptisticae formula occurrere: II. neque tamen deesse, qui, filium Dei corpus & sanguinem suum de substantia Mariae assumisse, perspicue diserteque negant: III. haud paucos eorum, qui *MENNONIS SIMONIS* sectam & instituta sequuntur, veram sententiam suam, vnde originem accepit Christi humana natura, verborum breuitate & ambiguitate occultare: IV. inter illos melius sapere *Waterlandorum* familiam, atque nobiscum, quod diuinis litteris prorsus consentaneum est, ingenue confiteri, quod humana Christi natura in vtero beatæ Mariae virginis ex ipsis semine formata fuerit; id quod non solum ex illorum scriptis publicis, quorum aliqua haec tenus vidimus, multisque doctorum priuatorum effatis, quae *KORNELIUS VAN HVYZEN* congesit, * sed ex eo quoque manifeste patet, quo alii *Anabaptistæ* hanc *Waterlandorum* doctrinam improbare ac impugnare solent. ** Praeter hosce *WATERLANDOS* pauci haud dubie in reliquis *Mennonitarum* coetibus, qui idem sentiunt,

B 2

---

* in de historisch Verhandeling van de Opkomst en Voortgang der Doopsgezinde Christenen Part. I. p. 88. seq.

** Vide *Eenige Extracten*, sooy wyt den Catechismus, ghesteldt door Reyniet Weybrantsz, als mede wyt eenige Schriften, door Denijs van der Schuere en Jacob Cornelisz. Leevaren in de Gemeente die men Waterlanders noemt binnen Amsterdam. Handelende van den persoon Christi pag. 6-27.

tunt, existunt. Quod enim HERMANNVS SCHYN affirmat,* hodie Mennonitas fortasse alios omnes ab opinione maiorum suorum de incarnatione Filii alienos esse, & communem Christianorum sententiam amplecti, parum cum iis, quae antea e pluribus recentiorum scriptorum libris annotauimus, conuenit. Neque laudato VAN HVYZEN assentiri possumus, contendenti,** quae hodierni Mennonitae de humana Christi natura, ex substantia matris suae Mariae vere nota, docent ac propugnant, ea primos & optimos *A abaptistas* iam tradidisse. Evidem confirmare illud ex eo maxime amnit, r, quod *Anabaptistae ex Helvetia, Germania & Moravia*, anno MDLV. Argen rati congregati, omnes uno ore consenserint, quod Filius Dei carnem & sanguinem suum e Maria assumferit, atque hoc dogma strenue tuerund statuerint. Verum eamdem rem paulo aliter IO. HENRICVS OTTIVS narrat, *** conuenisse scilicet Argentorati *Anabaptistas Moraos & Germanos* & decreuisse, simpliciter cum Scriptura loquendum. neque rimandum esse hocce incarnationis mysterium. Pars itaque tantum *Mennonitarum*, quod certum exploratum habemus, inueteratae opinioni de coelesti humanae naturae Iesu Christi origine nuntium remisit. Utinam! illam omnes ac singuli reieciissent, non amplius nobis imposita esset necessitas, veriorem doctrinam aduersus dissentientes omni studio defendendi, quo officio nostro alio tempore, volente & adiuuante benigno numine, defungemur.

Quum itaque in hodiernum usque diem non desint, qui de origine humanae optimi saluatoris naturae peruerse sentiunt; neque perinde sit, quidquid de illa credamus ac profiteamur: vestrum est, CIVES CARISSIMI, errores, qui de eadem disseminantur, cane peius & angue fugere atque cauere. Qua de re diuinis scripturas, quae de Iesu Christo luculentissime testantur, Ioh. V, 39. festis hisce diebus pia mente scrutamini, atque illos, qui easdem publice interpretantur, diligenter attenteque audite. Ex horum autem institutione salutarem percipientes fructum, grati erga illos animi officium ne negligatis.

P. P. feria prima Natiuitatis Christi MDCLIV.

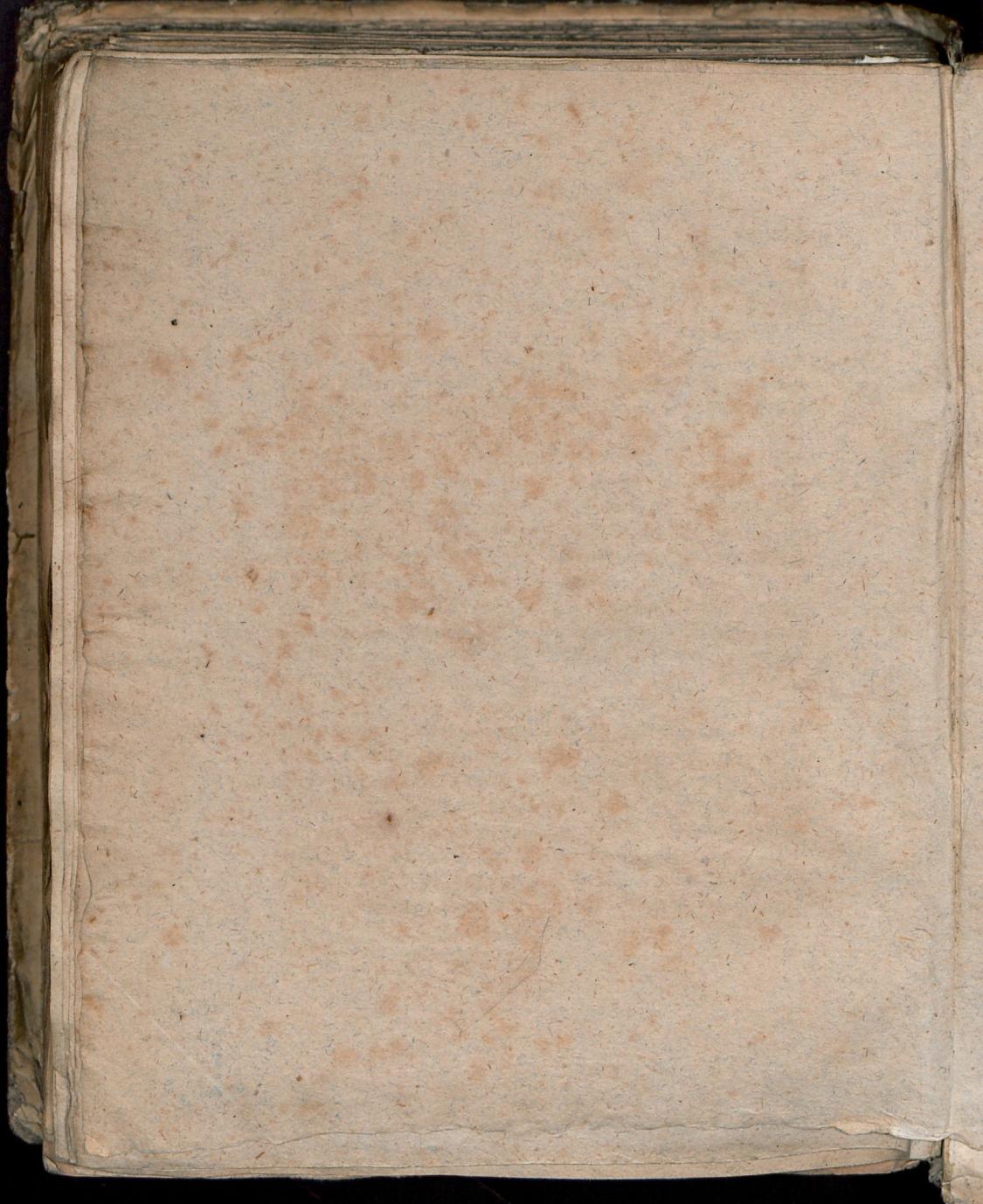
* in Historiae Mennonitarum pleniori deducit. Cap. V. p. 165. Cap. VII. p. 227.

** libro modo alleg. Part. I. p. 12. 80. fqq. Part. II. p. 132.

*** in Annalibus anabaptist. ad an. MDLV. §. 3 p. 120.

(L. S.)

94/1496

X 23 A 7207

ME

10

MENNONTARVM
DE ORIGINE
**HVMANAEC CHRISTI
NATVRAE**
VERAM SENTENTIAM EXPLORAT,
EXPLORATAMQVE AD VERBI DIVINI NORMAM
EXIGIT ET DIIVDICAT,

AT QVE
SECVnda HAC COMMENTATIONE
DE
NATALIBVS SALVATORIS
SANCTE CELEBRANDIS
CIVES SVOS ADMONET
ACADEMIA IENENSIS.

IENAE
LITTERIS FICKELSCHERRIANIS.

